

S.H.T.

Vardagstryck

National Library
of Sweden

S. H. T.

Världskriget rasar fortfarande rundt omkring våra landamären. Ingen vet, när det skall upphöra och ingen vet, hurudant slutet skall blifva. Men ett veta vi alla: att det svenska folket, huru meningarna än annars kunna skifta, enigt vill att vårt land skall med bibehållande av vår urgamla frihet och själfständighet bevaras från att indragas i den förtärande världsbranden.

Att vi hittills förskonats från krigets olyckor, att den nationella frihetens heliga vårdkase ännu brinner, att våra kvinnor och barn icke behöfva begråta sköflade hem, på slagfälten fallna män och fäder, därför hafva vi, näst Gud och Konungen, att tacka den man, som vid Konungens sida under hela denna fruktansvärda tid vakat öfver Sveriges fred såväl som öfver dess frihet och rätt.

Statsminister Hammarskjöld har under världskrigsåren stått främst för värnet af Sveriges nutida och framtida välfärd, för bevarandet af det fria fosterländska arvet åt våra barn och efterkommande. Ofärd hade varit nära, om han sviktat. Men han har icke sviktat. Dagars och nätter arbete och mödor ha icke fått böja honom, tvifvel och oro för framtiden ha icke fått nedslå hans mod.

Har han af folket, det svenska folk, för hvilket han offrat sina bästa krafter, fått det bistånd han förtjänat, den tacksamhet som varit tillbörlig, den eniga anslutning, som skulle lättat hans börda och skingrat molnen i mörka stunder?

Vi våga icke svara ja på den frågan, och vi vilja icke svara nej. Må hvar och en själf pröfva sitt görande och låtande i denna sak! Vi vilja icke mana till inbördes split utan till inbördes enighet. Och om det svenska folket i dessa dagar skulle kunna, oberoende av partiståndpunkter och partifördomar, ena sig om något, så borde det väl vara därom, att excellensen Hammarskjöld varit och är rätt mannen att under de förhållanden, som nu råda, vara Konungens främste rådgifvare. Sällan har en man i Sveriges rike burit en tyngre arbetsbörda och en tyngre ansvarsbörda än han. Det är sannt, att krigsbranden, till stor del tack vare hans arbete och omtanke, hittills skonat vårt land och att svenske statsmän under forna ofredsdagar haft arbete och ansvar som nästan kunna synas ha överstigit mänskliga krafter. Men svårigheterna och farorna under de nu rådande förhållandena ha icke varit mindre, arbetsbördan ej heller och ansvaret lika stort, som då landet direkt hotats af öppna fiender.

Vi tro oss icke taga miste, då vi förmena, att den öfverväldigande massan af svenska folket af hjärtat önskar: mätte den mannen icke förtröttas, mätte honom förunnas krafter och mod att föra sitt verk till ett lyckligt slut!

Det är dock icke endast statsministern utan regeringen i sin helhet som burit arbetets och ansvarets tyngd. Till hela regeringen måste därför framföras en gärd af tacksamhet och erkännande, om än denna i första rummet adresserar sig till dess främste man.

De flesta af oss kunna litet eller intet göra för att stödja den i ordets alla bemärkelser svenske statsmannen i hans gärning. Men om våra röster äro än så svaga och våra namn än så okända och obemärkta, ett kunna vi dock göra, och kanske detta enda också kan ha sin betydelse.

Då den trägne arbetaren får tillfälle att under någon kort hvilostund lägga hackan eller spaden ifrån sig, då den flitige forskaren för någon stund låter arbetet hvila, då den arbetstyngde statsmannen för ett ögonblick kan lägga statshandlingarna åsido, då är det godt, om de känna en våg af förståelse och erkänsla strömma emot sig.

Svenska män och kvinnor! Det är en sådan vågrörelse, icke på ytan af folkhafvet, utan från de dolda djupen, från hög och låg, från höger och vänster, från de rikas gemak och de fattigas kojor, vi med detta upprop vilja väcka till lif. Vi veta och känna, att denna vår vädjan icke skall vara förgäfvad. Vi veta, att det folk som arbetar och hoppas på bättre tider, på bättre tider för världen och på bättre tider för vårt fosterland, icke skall låta denna maning förklinga ohörd.

Vi begära, svenska medborgare, Edra namn, Edra kända eller okända namn under medföljande adress till Sveriges statsminister. Ingen är för hög och ingen är för ringa att gifva sitt namn till gärd i denna sak — ingen, som älskar Sveriges frihet, fred och framtida välgång. Ingen partiåskådning, inga åsiktsskiljaktigheter behöfva ställa sig hindrande i vägen, ty i stunder, då landets fred och välfärd stå på spel, finnes endast ett parti, det svenska, och endast en mening: för Sveriges välfärd måste vi offra våra små enskilda önskningar och tycken och samla oss kring det som är det stora, det enda: Sveriges och svenska folkets frihet och säkerhet.

Då vi underteckna detta upprop, göra vi det i den säkra förvisningen, att det skall väcka gensvar i hundratusenden och åter hundratusenden svenska hjärtan och att enhvar, som får del däraf, skall göra allt hvad göras kan, för att det skall bli uppenbart, att genom hela svenska folket flyter en stark och strid ström af fosterländskt sinne och af förtroende för de män, som vid Konungens sida vakar öfver Sveriges väl.

Med hänvisning till förestående bedja vi Eder att fortast möjligt insamla namn å bilagda lista samt snarast därefter och **senast den 20 Mars** återsända densamma under adress:

5:te-Mars-Kommittén,
Hamngatan 34, Stockholm.

